

5497/98
LIMITE

JUSTCIV 3

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

της : αντιπροσωπίας του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου

προς : την ad hoc Ομάδα "Αναθεώρηση των Συμβάσεων των Βρυξελλών και του Λουγκάνο"

αριθ. προηγ. εγγρ. : 13322/97 JUSTCIV 92

Θέμα : Αναθεώρηση των Συμβάσεων των Βρυξελλών και του Λουγκάνο

- **Κύρια ζητήματα και νομολογία του Δικαστηρίου
(Άρθρα 24 και επ.)**
-

Διαβιβάζεται συνημμένα για τις αντιπροσωπίες έγγραφο της αντιπροσωπίας του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου με στόχο την προετοιμασία της δεύτερης συνεδρίασης της ad hoc Ομάδας για την αναθεώρηση της Σύμβασης των Βρυξελλών και του Λουγκάνο. Στο έγγραφο αυτό περιλαμβάνονται τα άρθρα 24 και επόμενα. Συμπληρώνει το έγγρ. 13322/97 JUSTCIV 92.

Για κάθε έγγραφο που πρόκειται να συζητηθεί κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης συμπεριλαμβάνονται τα εξής :

- τα ζητήματα που πρόκειται να εξεταστούν, με βάση τα έγγραφα που υπέβαλαν οι αντιπροσωπίες (πρβ. έγγρ. 13301/97 JUSTCIV 91),
- η παραπομπή στην αντίστοιχη εισηγητική έκθεση (1),
- η νομολογία του Δικαστηρίου (2)

-
- (1) - **Έκθεση Jenard:** Έκθεση για τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (EE 59 της 54.3.79, σ. 1).
- **Έκθεση Schlosser:** Έκθεση για τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 σχετικά με την προσχώρηση της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου (EE C 59 της 5.3.79, σ. 71)
 - **Έκθεση Almeida Cruz, Desantes Real και Jenard:** Έκθεση για τη Σύμβαση της 26ης Μα_ου 1989 σχετικά με την προσχώρηση της Πορτογαλίας και της Ισπανίας (EE C 189 της 28.7.90, σ. 35)
 - **Έκθεση Jenard και Möller:** Έκθεση για τη Σύμβαση του Λουγκάνο της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, (EE C 189 της 28.7.90, σ. 35).
- (2) Η νομολογία που συμπεριλαμβάνεται σ'αυτό το έγγραφο καταρτίστηκε σε πλήρη συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες του Δικαστηρίου.
-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

Άρθρο 24	3
Άρθρο 25(α)	6
Άρθρο 27	8
Άρθρο 28	17
Άρθρο 31	18
Άρθρο 32	20
Άρθρο 34	21
Άρθρο 36	22
Άρθρο 37	24
Άρθρο 38	27
Άρθρο 39	30
Άρθρο 40	32
Άρθρο 42	34
Άρθρο 43	36
Άρθρο 44	37
Άρθρο 45	38
Άρθρο 46	39
Άρθρο 47 και 48	40
Άρθρο 50	42
Άρθρο 54 (α)	43
Άρθρο 54 (β)	44
Άρθρο 57	45
Άρθρο 58	47

ΑΡΘΡΟ 24

A. Ζητήματα

- (1) Θα ήταν σκόπιμο να εγκριθεί κοινοτικός ορισμός των ασφαλιστικών μέτρων (συμπεριλαμβάνονται και τα συντηρητικά μέτρα); (Επιτροπή)
- (2) Θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 24 η προϋπόθεση του κατεπείγοντος; (Επιτροπή, Ελβετία)
Μήπως θα πρέπει να συμπεριληφθούν πρόσθετα περιοριστικά κριτήρια στις περιπτώσεις μέτρων εκπλήρωσης; (Ελβετία)
- (3) Θα πρέπει το άρθρο 24 να ερμηνεύεται ως ουσιαστικός κανόνας και όχι ως κανόνας παραπομπής στη *lex fori* και ως κανόνας που περιορίζεται σε μέτρα τα οποία μπορούν να εκτελεστούν στο κράτος όπου ελήφθησαν χωρίς να απαιτείται νέα διαδικασία για την εκτέλεση (κατεπείγον); (Επιτροπή)
- (4) Θα ήταν σκόπιμο να συμπεριληφθεί στο άρθρο 24 διάταξη σύμφωνα με την οποία είναι αρμόδιο μόνον το δικαστήριο του κράτους όπου πρόκειται να εκτελεστούν τα ασφαλιστικά ή συντηρητικά μέτρα; (πρβ. υπόθεση 125/79, *Denilauler/Couchet*). (Κάτω Χώρες, Βέλγιο)
- (5) Θα πρέπει το άρθρο 24 να τροποποιηθεί ώστε να είναι σαφές ότι οι διαταγές προσωρινών πληρωμών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 24 και μπορούν να εκδοθούν μόνο από το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία επί της ουσίας; (Ηνωμένο Βασίλειο)
- (6) Θα πρέπει να αποφηριστεί ότι η αίτηση μπορεί επίσης να υποβληθεί στα δικαστήρια που δικάζουν επί της ουσίας βάσει διεθνών συμβάσεων ανεξάρτητα από το εθνικό δίκαιο που ισχύει όσον αφορά τη λήψη των συντηρητικών αυτών μέτρων; (Ελβετία)
- (7) Θα πρέπει οι συμβάσεις να αποκλείουν τις υπέρμετρες βάσεις δικαιοδοσίας του εθνικού δικαίου κατά την εφαρμογή του άρθρου 24 υπό την έννοια ότι η δικαιοδοσία αυτή μπορεί να απονέμεται μόνον σε κράτος στο οποίο τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν και πρέπει να εκτελεστούν; (Ελβετία)
- (8) Θα πρέπει τουλάχιστον να διευκρινίζονται στο άρθρο 24 οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία να λαμβάνουν ασφαλιστικά υποχρεωτικά, περιοριστικά ή απαγορευτικά μέτρα με εξωεδαφικά αποτελέσματα; (Κάτω Χώρες)
- (9) Θα πρέπει να διευκρινίζεται αν τα μέτρα μπορούν να ζητηθούν πριν από την έναρξη της κύριας δίκης; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, θα πρέπει να διευκρινίζεται πότε παύουν να είναι έγκυρα, αν δεν ασκηθεί η κύρια αγωγή; (Πορτογαλία)
- (10) Θα πρέπει το άρθρο 24 να καθορίζει το διάστημα μέσα στο οποίο μπορούν να εφαρμοστούν τα συντηρητικά μέτρα; (Πορτογαλία)
- (11) Θα πρέπει να περιοριστεί το άρθρο 24 ώστε να αποφευχθεί η καταστρατήγηση άλλων δικαιοδοτικών κανόνων της σύμβασης; (Γαλλία)
- (12) Θα πρέπει να διευκρινίζεται στην εισηγητική έκθεση ότι η υποβολή αίτησης αναγκαστικής εκτέλεσης δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη εφαρμογή ασφαλιστικών μέτρων, βάσει του άρθρου 24; (Επιτροπή)
- (13) Όσον αφορά την υλική κατοχή της χρηματικής απαίτησης που πρέπει να εκτελεστεί, θα πρέπει να ληφθούν συντηρητικά μέτρα που θα αποτρέψουν την ηλεκτρονική μεταφορά των κεφαλαίων του οφειλέτη; (Πορτογαλία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 42
- Schlösser, σελίδα 126 (παράγραφος 183)
- Möller, σελίδα 72

Γ. Νομολογία

α) Προσωρινά και οριστικά μέτρα

1. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Πεδίο εφαρμογής - Διάκριση μεταξύ προσωρινών και οριστικών μέτρων - Δεν υφίσταται

Η Σύμβαση δεν παρέχει καμία νομική βάση που να επιτρέπει να γίνεται διάκριση, ως προς το πεδίο της εφαρμογής της καθ' ύλη, μεταξύ προσωρινών και οριστικών μέτρων.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 1979 - Συλλ. σ. 1055
Υπόθεση 143/78, De Cavel**

Ο προσωρινός ή οριστικός χαρακτήρας δικαστικής απόφασεως είναι άσχετος ως το προς αν αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 1980 - Συλλ. σ. 731 (393 στην ελλην. έκδοση)
Υπόθεση 120/79. De Cavel**

2. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Πεδίο εφαρμογής - Προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα σχετικά με υποθέσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής - Δεν εμπίπτουν

Δεν είναι δυνατόν να γίνει επίκληση του άρθρου 24 της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 προκειμένου να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως τα προσωρινά ή συντηρητικά μέτρα σχετικά με υποθέσεις που εξαιρούνται από το πεδίο αυτό.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1982 - Συλλ. σ. 1189
Υπόθεση 25/81, C.H.W. κατά G.J.H. (βλ. σημείο 2 του διατακτικού)**

3. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Δικαιοδοσία για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων - Έννοια ασφαλιστικών μέτρων - Μέτρα αποβλέποντα στη διατήρηση πραγματικής ή νομικής καταστάσεως εν αναμονή της εκδόσεως αποφάσεως επί της ουσίας - Η καλούμενη "παυλιανή" αγωγή - Δεν περιλαμβάνεται

Συνιστούν ασφαλιστικά μέτρα υπό την έννοια του άρθρου 24 της Συμβάσεως τα μέτρα τα οποία, σε υποθέσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της, αποβλέπουν στη διατήρηση μιας πραγματικής ή νομικής καταστάσεως προς διασφάλιση των δικαιωμάτων των οποίων η αναγνώριση ζητείται εξάλλου από το δικαστήριο της ουσίας.

Δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοιο μέτρο αγωγή όπως η αποκαλούμενη "παυλιανή" αγωγή η οποία, μολονότι παρέχει τη δυνατότητα προστασίας του δικαιώματος ικανοποίησης του δανειστή αποφεύγοντας την ηθελιμένη μείωση της περιουσίας του οφειλέτη του, αποβλέπει στη μεταβολή, με δικαστική απόφαση, της νομικής καταστάσεως της περιουσίας του οφειλέτη και του δικαιοδόχου της εκποιητικής δικαιοπραξίας που συνήψε ο οφειλέτης.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Μαρτίου 1992 - Συλλ. σ. I-2149
Υπόθεση C-261/90, Reichert και Kockler κατά Dresdner Bank (βλ. σημεία 34 και 35 του σκεπτικού)**

ΑΡΘΡΟ 25α

A. Ζητήματα

- (1) Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά τη διάρκεια συνοπτικών διαδικασιών (όπως οι αιτήσεις πληρωμής ή ασφαλιστικών μέτρων) θα πρέπει να θεωρούνται "ευρωπαϊκοί εκτελεστοί τίτλοι;" (Πορτογαλία) (πρβ. εκτενείς παρατηρήσεις σχετικά με αυτό το ζήτημα στις σελίδες 40 και 41 του εγγράφου 13301/97 JUSTCIV 91).

Γ. Νομολογία

α) Γενικά

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Αποφάσεις που επιτρέπουν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων - Αποκλεισμός από το καθεστώς που προβλέπει ο τίτλος III - Προϋποθέσεις

Οι προϋποθέσεις από τις οποίες ο τίτλος III της Συμβάσεως εξαρτά την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων δεν πληρούνται, όσον αφορά τα ασφαλιστικά μέτρα που διατάσσονται ή επιτρέπονται από ένα δικαστήριο, χωρίς κλήση του διαδίκου καθού στρέφονται, και τα οποία προορίζονται να εκτελεστούν χωρίς προηγουμένως να επιδοθούν στο διάδικο αυτό. Από αυτά προκύπτει ότι το σύστημα αναγνώρισεως και εκτελέσεως που προβλέπει ο αναφερθείς τίτλος III δεν εφαρμόζεται επί των δικαστικών αποφάσεων του τύπου αυτού.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαΐου 1980 - Συλλ. σ. 1553
Υπόθεση 125/79, Denilauler κατά Couchet**

ΑΡΘΡΟ 27

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει οι λόγοι άρνησης να μην εκδικάζονται μέχρι την εκδίκαση του ένδικου μέσου εκτός από την περίπτωση της δημόσιας τάξης ; (Γερμανία, Αυστρία). Θα πρέπει η αρχή αυτή να εφαρμόζεται μόνον στην περίπτωση χρηματικών απαιτήσεων ; (Γερμανία)

Παράγραφος 1

- (2) Θα πρέπει να καταργηθεί ο λόγος μη αναγνώρισης ο οποίος βασίζεται στο γεγονός ότι η αρχική απόφαση αντιβαίνει στη δημόσια τάξη του κράτους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση ; (Επιτροπή)
- (3) Δεδομένης της σημασίας που έχει η εξασφάλιση μιας δίκαιης δίκης κατά την έννοια του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα ήταν σκόπιμο να επεκταθεί ο έλεγχος της δικονομικής δημόσιας τάξης ; (Γαλλία). (Το ερώτημα αυτό συνδέεται και με το ερώτημα που εξετάζεται σχετικά με το άρθρο 27 παράγραφος 2).

Παράγραφος 2

- (4) Θα πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα μήπως μπορούν να ληφθούν μέτρα ώστε να είναι δυνατή η επανόρθωση της ελαττωματικής επίδοσης στην περίπτωση του άρθρου 27 παράγραφος 2 ; (Γερμανία)
- (5) Υπό αυτή την έννοια, μήπως θα πρέπει να τροποποιηθεί αυτός ο λόγος άρνησης και να αντικατασταθεί η παρούσα διατύπωση από τη διατύπωση του άρθρου 20 παράγραφος 2, με την επιφύλαξη να διευρυνθεί η νέα διατύπωση, ώστε να καλύψει και την περίπτωση κατά την οποία ο εναγόμενος δεν έχει τη διαμονή του σε συμβαλλόμενο κράτος ; (Επιτροπή)
- (6) Θα πρέπει το δικαστήριο να μην έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την αναγνώριση λόγω αντικανονικής επίδοσης αν ο εναγόμενος έχει ενημερωθεί για τη δίκη εγκαίρως, ώστε να είναι σε θέση να αμυνθεί ; (Επιτροπή, Αυστρία, Βέλγιο)
- (7) Ή μήπως θα πρέπει αυτός ο λόγος αντικανονικής επίδοσης να περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες διακυβεύθηκαν πράγματι τα συμφέροντα του εναγομένου ; (Γαλλία)
- (8) Ο διάδικος σε βάρος του οποίου εκδόθηκε καταδικαστική απόφαση θα πρέπει να μην μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος όπου ζητείται η αναγνώριση τις συνθήκες υπό τις οποίες καταδικάστηκε ερήμην στο κράτος προέλευσης, εφόσον δεν άσκησε ένδικο μέσο κατά της απόφασης σ'αυτό το κράτος, μολονότι την είχε πληροφορηθεί ; (Επιτροπή)

(Υ.Γ.) Το άρθρο 27 παράγραφος 2 στο νορβηγικό κείμενο της Σύμβασης του Λουγκάνο θα πρέπει να συμπληρωθεί, ώστε να συμφωνεί με τα κείμενα των άλλων γλωσσών.

Παράγραφος 3

- (9) Θα πρέπει το άρθρο 27 να καλύπτει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπάρχει σύγκρουση μεταξύ δύο αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε δύο συμβαλλόμενα κράτη και των οποίων ζητείται η αναγνώριση σε τρίτο κράτος ; Αν η απάντηση είναι καταφατική θα πρέπει να θεωρηθεί υπέρτερη η προγενέστερη απόφαση, εφόσον πρόκειται για τους ίδιους διαδίκους ; (Επιτροπή)

Παράγραφος 4

- (10) Θα πρέπει να διαγραφούν οι λόγοι μη αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγραφος 4 ; (Γερμανία, Ελβετία)

Άλλες πιθανές τροποποιήσεις του άρθρου 27

- (11) Θα πρέπει να απορρίπτεται η αναγνώριση, όταν μια απόφαση που έχει εκδοθεί σε συμβαλλόμενο κράτος δεν έλαβε υπόψη της την ύπαρξη έγκυρης συμφωνίας διαιτησίας; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης θα πρέπει να αποφασιστεί η ενδεδειγμένη τροποποίηση στα άρθρα 27, 28 ή 1; (Ηνωμένο Βασίλειο)
- (12) Θα πρέπει το άρθρο 27 να συμπληρωθεί με πρόσθετο λόγο μη αναγνώρισης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει εκδοθεί απόφαση κατά παράβαση συμφωνίας περί αποκλειστικής δικαιοδοσίας η οποία συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης βάσει του άρθρου 17 (Ηνωμένο Βασίλειο)
- (13) Θα πρέπει οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά διαδικών οι οποίοι δεν έχουν την κατοικία τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση να μην αναγνωρίζονται εντός της ΕΕ βάσει του άρθρου 27; (Ηνωμένο Βασίλειο)

Τροπολογία που συνδέεται με το άρθρο 27

- (14) Θα πρέπει το άρθρο 19 να συμπληρωθεί ώστε να καλύπτει δίκες που έχουν διεξαχθεί κατά παράβαση ρητρών παρεκτάσεως ή διαιτησίας; (Αυτό συνεπάγεται ότι οι αποφάσεις αυτές δεν αναγνωρίζονται στο κράτος όπου ζητείται η αναγνώριση) (Ηνωμένο Βασίλειο)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 44 έως 46
- Schlosser, σελίδες 128 έως 131 (παράγραφοι 192 έως 205)
- Möller, σελίδα 78

Γ. Νομολογία

α) Γενικά

Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση των αποφάσεων - Έκταση - Συνέπειες της αποφάσεως στο κράτος εκδόσεως - Ίδιες συνέπειες στο κράτος αναγνωρίσεως

Αλλοδαπή απόφαση που έχει αναγνωρισθεί δυνάμει του άρθρου 26 της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων πρέπει, καταρχήν, να αναπτύσσει στο κράτος αναγνωρίσεως τις ίδιες συνέπειες με εκείνες που αναπτύσσει στο κράτος εκδόσεώς της.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1988 - Συλλ. σ. 645
Υπόθεση 145/86, Hoffmann κατά Krieg (βλ. σημείο 11 του σκεπτικού και σημείο 1 του διατακτικού)

β) Προστασία του ερημοδικήσαντος εναγομένου

1. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη προσηκούσης και εμπροθέσμου επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Εισαγωγικό της δίκης έγγραφο - Έννοια

Ο όρος "εισαγωγικό της δίκης έγγραφο", που αναφέρει το άρθρο 27 περίπτωση 2 της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, περιλαμβάνει πράξεις, όπως η διαταγή πληρωμής (Zahlungsbefehl) του γερμανικού δικαίου, η κοινοποίηση της οποίας επιτρέπει στον αιτούντα, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως, να προκαλέσει, αν αδρανήσει ο καθ'ου, την έκδοση αποφάσεως που δύναται να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί κατά τις διατάξεις της συμβάσεως.

Δικαστική απόφαση, όπως η διάταξη περί προσωρινής εκτελέσεως (Vollstreckungsbefehl) του γερμανικού δικαίου, που εξεδόθη μετά την κοινοποίηση της διαταγής πληρωμής και που είναι κατά την σύμβαση εκτελεστή, δεν εμπίπτει στον όρο "εισαγωγικό της δίκης έγγραφο".

Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, Συλλ. σ. 1593
Υπόθεση 166/80, Klomps κατά Michel (βλ. σημείο 11 του σκεπτικού)

2. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη προσηκούσης και εμπροθέσμου επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Εμπρόθεσμη επίδοση ή κοινοποίηση - Εκτίμηση από τον δικαστή του κράτους της εκτελέσεως - Προθεσμία που πρέπει να ληφθεί υπ'όψη

Ο δικαστής του κράτους της εκτελέσεως, για να κρίνει αν εδόθη στον καθ'ου η δυνατότης υπερασπίσεως κατά την έννοια του άρθρου 27 περίπτωση 2, πρέπει να λάβει υπ'όψη του μόνο την προθεσμία, που διαθέτει ο καθ'ου, για να αποφύγει την έκδοση ερήμην αποφάσεως, εκτελεστής κατά την σύμβαση, όπως πχ. συμβαίνει με την προθεσμία προβολής αντιρρήσεων (Widerspruch) κατά το γερμανικό δίκαιο.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, Συλλ. σ. 1593
Υπόθεση 166/80, Klomps κατά Michel (βλ. σημείο 11 του σκεπτικού)

3. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη προσήκουσης και εμπροθέσμου επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Συνέπεια σε περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά της ερήμην αποφάσεως, το οποίο απερρίφθη ως απαράδεκτο από δικαστήριο του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως

Το άρθρο 27 περίπτωση 2 της συμβάσεως, που αναφέρεται στον δικαστή που επελήφθη της διαδικασίας αναγνώρισεως ή εκτελέσεως εντός άλλου συμβαλλόμενου κράτους, εξακολουθεί να εφαρμόζεται και στην περίπτωση που ο καθ'ου ήσκησε ανακοπή κατά της ερήμην αποφάσεως και δικαστήριο του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως απέρριψε ως απαράδεκτη την ανακοπή, επειδή είχε παρέλθει η σχετική προθεσμία.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, Συλλ. σ. 1593
Υπόθεση 166/80, Klomps κατά Michel (βλ. σημείο 13 του σκεπτικού)

4. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη προσήκουσης και εμπροθέσμου επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Απόφαση δικαστηρίου του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως με την οποία αναγνωρίζεται το νομότυπο της επιδόσεως ή κοινοποιήσεως - Υποχρέωση του δικαστού του κράτους της εκτελέσεως να εξετάσει κατά πόσον η επίδοση ή κοινοποίηση έγινε εμπροθέσμως

Ακόμα και αν δικαστήριο του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως, ύστερα από ιδιαίτερη κατ'αντιμωλίαν διαδικασία, απεφάνθη ότι η επίδοση ή η κοινοποίηση έγιναν προσηκόντως, το άρθρο 27 περίπτωση 2 της συμβάσεως απαιτεί από τον δικαστή του κράτους της εκτελέσεως να εξετάσει τουλάχιστον κατά πόσον η ανωτέρω επίδοση ή κοινοποίηση έγιναν εμπροθέσμως, κατά τρόπο που να παρεσχέθη στον εναγόμενο η δυνατότης υπερασπίσεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, Συλλ. σ. 1593
Υπόθεση 166/80, Klomps κατά Michel (βλ. σημείο 16 του σκεπτικού)

5. Σύμβαση περί αρμοδιότητας των δικαστηρίων και εκτελέσεως των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη προσήκουσης και εμπροθέσμου επιδόσεως ή κοινοποιήσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Εμπρόθεσμη επίδοση ή κοινοποίηση - Εκτίμηση από τον δικαστή του κράτους της εκτελέσεως - Χρονικό σημείο από το οποίο αρχίζει να μετρά η τασσομένη στον εναγόμενο προθεσμία

Το άρθρο 27 περίπτωση 2 της συμβάσεως δεν απαιτεί απόδειξη περί του ότι ο εναγόμενος έλαβε πράγματι γνώση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου. Κατά κανόνα, ο δικαστής του κράτους της εκτελέσεως δύναται να περιορισθεί στην εξέταση του αν η προθεσμία που αρχίζει να μετρά από την ημέρα που έγινε προσηκόντως επίδοση ή κοινοποίηση ήρκει για να παράσχει στον εναγόμενο την δυνατότητα να αμυνθεί εμπροθέσμως. Πάντως, στον εν λόγω δικαστή εναπόκειται και η εκτίμηση του γεγονότος αν στην συγκεκριμένη περίπτωση υφίστανται εξαιρετικές συνθήκες, τέτοιες που η επίδοση ή η κοινοποίηση, αν και προσήκουσες, δεν αρκούν πάντως για να αρχίσει να μετρά η σχετική προθεσμία.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, Συλλ. σ. 1593
Υπόθεση 166/80, Klomps κατά Michel (βλ. σημείο 19 του σκεπτικού)

6. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Μη κανονική και έγκαιρη επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Έλεγχος του δικαστού του κράτους της εκτελέσεως - Έκταση - Απόφαση του δικαστού του κράτους προελεύσεως που δέχεται ότι η κοινοποίηση ήταν κανονική και έγκαιρη - Δέν υπάρχουν συνέπειες

Ο δικαστής του κράτους της εκτελέσεως δύναται, όταν κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 27, περίπτωση 2, της συμβάσεως των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, να αρνηθεί την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως, ακόμη και αν το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως εδέχθη, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 20, παράγραφος 3, της εν λόγω συμβάσεως σε συνδυασμό προς το άρθρο 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965, ότι ο εναγόμενος που δεν παρέστη είχε την δυνατότητα να λάβει γνώση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου εγκαίρως, ώστε να δυνηθεί να αμυνθεί.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιουλίου 1982 - Συλλ. σ. 2723
Υπόθεση 228/81, Pandy Plastic Products BV κατά Pluspunkt Handelsgesellschaft (βλ. διατακτικό)

7. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη κανονικής και έγκαιρης επίδοσης ή γνωστοποίησης του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Έγκαιρη επίδοση ή γνωστοποίηση - Έλεγχος από το δικαστήριο του κράτους εκτελέσεως - Έκταση - Εξαιρετικές περιστάσεις - Λαμβάνονται υπόψη - Προϋποθέσεις

Το άρθρο 27, περίπτωση 2, της Σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις έχει επίσης εφαρμογή, όσον αφορά την προβλεπόμενη σ'αυτό υποχρέωση έγκαιρης επίδοσης ή γνωστοποίησης του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης, στην περίπτωση που η επίδοση ή γνωστοποίηση έγινε τηρώντας την προθεσμία που είχε ορίσει το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως ή στην περίπτωση που ο εναγόμενος είχε την αποκλειστική ή μη κατοικία του στην περιφέρεια ή το κράτος του δικαστηρίου αυτού.

Ο δικαστής του κράτους εκτελέσεως, όταν εξετάζει αν η γνωστοποίηση έγινε έγκαιρα, μπορεί επίσης να λάβει υπόψη του εξαιρετικά γεγονότα ή περιστάσεις που επήλθαν μετά την κανονική γνωστοποίηση.

Το γεγονός ότι ο ενάγων πληροφορήθηκε, μετά τη γνωστοποίηση, νέα διεύθυνση του εναγομένου καθώς και το γεγονός ότι ο εναγόμενος είναι υπεύθυνος για το ότι το δικόγραφο που γνωστοποιήθηκε κανονικά δεν περιήλθε σ'αυτόν, αποτελούν στοιχεία που ο δικαστής του κράτους εκτελέσεως μπορεί να λάβει υπόψη του προκειμένου να εκτιμήσει αν η γνωστοποίηση πραγματοποιήθηκε έγκαιρα.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 1985 - Συλλ. σ. 1779
Υπόθεση 49/84, Debaecker κατά Bouwman (βλ. διατακτικό)

8. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη κανονικής και έγκαιρης επίδοσης του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Σωρευτικός χαρακτήρας των προϋποθέσεων του κανονικού και του εγκαίρου - Αντικανονική αλλά έγκαιρη επίδοση - Άρνηση αναγνώρισεως

Οι προϋποθέσεις του κανονικού και του εγκαίρου της επιδόσεως του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο, που προβλέπονται στο άρθρο 27, σημείο 2, της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, προκειμένου να αναγνωριστεί αλλοδαπή απόφαση που εκδόθηκε ερήμην του εναγομένου. Επομένως, η προαναφερθείσα διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απόφαση που εκδόθηκε ερήμην δεν πρέπει να αναγνωρίζεται σε περίπτωση που το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δεν έχει επιδοθεί κανονικά στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο, έχει όμως επιδοθεί έγκαιρα, ώστε να μπορεί να αμυνθεί.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 1990 - Συλλ. σ. I-2725

Υπόθεση C-305/88, Lancray κατά Peters και Sickert (βλ. σημεία 15, 18 και 23 του σκεπτικού και σημείο 1 του διατακτικού)

9. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Έλλειψη κανονικής και εγκαίρου επιδόσεως του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Έλεγχος της κανονικότητας της επιδόσεως από τον δικαστή από τον οποίο ζητείται η αναγνώριση - Θεραπεύσιμο ελάττωμα της επιδόσεως - Εκτίμηση υπό το πρίσμα του δικαίου του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως

Το άρθρο 27, σημείο 2, της συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το ζήτημα της ενδεχόμενης θεραπείας των ελαττωμάτων της επιδόσεως του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο διέπεται από το δίκαιο του δικαστηρίου του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών διεθνών συμβάσεων.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 1990 - Συλλ. σ. I-2725

Υπόθεση C-305/88, Lancray κατά Peters και Sickert (βλ. σημείο 31 του σκεπτικού και σημείο 2 του διατακτικού)

10. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Μη νομοτύπη επίδοση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Εναγόμενος ο οποίος δεν άσκησε τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο κράτος καταγωγής όταν έλαβε γνώση της ερήμην εκδοθείσας αποφάσεως - Άρνηση αναγνωρίσεως

Το άρθρο 27, περίπτωση 2, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει να αναγνωριστεί, εντός συμβαλλομένου κράτους, απόφαση που έχει εκδοθεί ερήμην εντός άλλου συμβαλλομένου κράτους, όταν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο δεν έχει επιδοθεί νομοτύπως στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο, έστω και αν ο εναγόμενος αυτός έλαβε στη συνέχεια γνώση της εκδοθείσας αποφάσεως και δεν άσκησε κατ'αυτής τα ένδικα μέσα που προβλέπουν οι δικονομικοί κανόνες του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 1992 -

Συλλ. σ. I-5661

Υπόθεση C-123/91, Minalmet κατά Brandeis (βλ. σημείο 22 του σκεπτικού και διατακτικό)

11. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Απουσία προσήκουσας και εμπρόθεσμης κοινοποίησης ή επιδόσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Έννοια "ερημοδικίας" - Εναγόμενος πολιτικής αγωγής ασκηθείσας στο πλαίσιο ποινικής δίκης - Τοποθέτηση μόνον επί του κατηγορητηρίου κατά την ακροαματική διαδικασία που αφορά και την πολιτική αγωγή - Παράσταση ως προς την πολιτική αγωγή αποκλείουσα την ερημοδικία

Δεδομένου ότι η μη αναγνώριση της αποφάσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, για τους αναφερόμενους στο άρθρο 27, σημείο 2, της Συμβάσεως λόγους, είναι δυνατή μόνον εφόσον ο εναγόμενος ερημοδίκησε κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της αρχικής αποφάσεως, δεν είναι δυνατή επίκληση της διατάξεως αυτής εφόσον ο κατηγορούμενος-εναγόμενος παρέστη. Ο κατηγορούμενος-εναγόμενος θεωρείται ότι παρέστη, κατά την έννοια του άρθρου 27, σημείο 2, της Συμβάσεως, εάν, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως που προσαρτάται στην ποινική αγωγή που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου, ο εν λόγω κατηγορούμενος έχει λάβει θέση κατά την ακροαματική διαδικασία, δια του συνηγόρου της επιλογής του, επί της ποινικής διώξεως, αλλά όχι επί της πολιτικής αγωγής, η οποία έχει επίσης συζητηθεί παρουσία του εν λόγω συνηγόρου.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 1993 - Συλλ. σ. I-1963
Υπόθεση C-172/91, Sonntag κατά Waidmann (βλ. σημείο 44 του σκεπτικού και σημείο 3 του διατακτικού)**

12. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Αιτιολογία αρνήσεως - Έλλειψη επιδόσεως ή νομότυπης και εμπρόθεσμης κοινοποίησης στον εναγόμενο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης - Έννοια του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου - Πράξη επιτρέπουσα στον εναγόμενο να προβάλλει τα δικαιώματά του πριν από την έκδοση εκτελεστής αποφάσεως - Διαταγή πληρωμής του ιταλικού δικαίου επιδοθείσα από κοινού με την αίτηση του ενάγοντος - Περιλαμβάνεται

Ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή ως άλλο ισοδύναμο έγγραφο, κατά την έννοια του άρθρου 27, περίπτωση 2, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, θεωρείται η πράξη ή οι πράξεις, η επίδοση ή κοινοποίηση των οποίων στον εναγόμενο, που έγινε νομοτύπως και εμπροθέσμως, του παρέχει τη δυνατότητα να προβάλλει τα δικαιώματά του πριν από την έκδοση εκτελεστής αποφάσεως στο κράτος προελεύσεως. Έτσι το decreto ingiuntivo κατά την έννοια του τετάρτου βιβλίου του ιταλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας (άρθρα 633 έως 656) πρέπει να θεωρηθεί, από κοινού με το δικόγραφο της σχετικής αιτήσεως, ως "εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο" κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως εφόσον, αφενός, με την από κοινού επίδοσή τους αρχίζει να τρέχει η προθεσμία εντός της οποίας ο καθού μπορεί να ζητήσει ανακοπή και, αφετέρου, ο αιτών δεν μπορεί να επιτύχει την έκδοση εκτελεστής αποφάσεως προ της λήξεως της προθεσμίας αυτής.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 1995 - Συλλ. σ. I-2113
Υπόθεση C-474/93 Hengst Import κατά Campese (βλ. σημεία 19 και 20 του σκεπτικού και διατακτικό)**

13. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Παράλειψη κανονικής και έγκαιρης επιδόσεως του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο - Έννοια της ερημοδικίας - Εναγόμενος που αγνοεί την κατ'αυτού κινηθείσα διαδικασία και εκπροσωπείται από δικηγόρο στον οποίο δεν έδωσε σχετική εντολή - Εμπίπτει - Δυνατότητα ασκήσεως, στο κράτος προελεύσεως, ανακοπής κατά της αποφάσεως λόγω ελλείψεως εκπροσωπήσεως - Δεν ασκεί επιρροή

Ο εναγόμενος που αγνοεί την κατ'αυτού κινηθείσα διαδικασία και για τον οποίο παρίσταται ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως δικηγόρος που δεν έχει λάβει εντολή βρίσκεται σε απόλυτη αδυναμία να αμυνθεί και πρέπει να θεωρηθεί ως ερημοδικήσας κατά την έννοια του άρθρου 27, σημείο 2, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ακόμη και αν η ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως δίκη είχε τον χαρακτήρα διαδικασίας κατ' αντιμωλίαν. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ο εναγόμενος έχει τη δυνατότητα να ασκήσει ανακοπή κατά της αποφάσεως λόγω ελλείψεως εκπροσωπήσεως, δεδομένου ότι το ασκούν επιρροή για την άμυνα του εναγομένου χρονικό σημείο είναι το της καταθέσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου.

Επομένως το άρθρο 27, σημείο 2, της Συμβάσεως εφαρμόζεται στις αποφάσεις που εκδόθηκαν κατά εναγομένου στον οποίο δεν επιδόθηκε κανονικά και εγκαίρως το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο και ο οποίος δεν εκπροσωπήθηκε νομίμως κατά τη δίκη, ενώ, λόγω του ότι παρέστη δικηγόρος ως εκπρόσωπος του εναγομένου ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως, οι αποφάσεις δεν εκδόθηκαν ερήμην.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 1996 -
Συλλ. σ. I-4943**

Υπόθεση C-78/95, Hendrikman και Feyen κατά Magenta Druck & Verlag (βλ. σημεία 18 έως 21 του σκεπτικού και διατακτικό)

γ) Απόφαση ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος αναγνώρισεως

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι αρνήσεως - Ασυμβίβαστες αποφάσεις - Αλλοδαπή απόφαση περί καταβολής διατροφής σε σύζυγο - Απόφαση περί διαζυγίου που εκδόθηκε στο κράτος αναγνώρισεως

Αλλοδαπή απόφαση που υποχρεώνει σύζυγο να καταβάλλει διατροφή στη σύζυγό του, στο πλαίσιο της υποχρεώσεως διατροφής που υπέχει από το γάμο, είναι ασυμβίβαστη, κατά την έννοια του άρθρου 27, σημείο 3, της συμβάσεως με εθνική απόφαση περί εκδόσεως διαζυγίου μεταξύ των ιδίων συζύγων.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1988 - Συλλ. σ. 645

Υπόθεση 145/86, Hoffmann κατά Krieg (βλ. σημείο 25 του σκεπτικού και σημείο 3 του διατακτικού)

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Λόγοι για τη μη αναγνώριση και εκτέλεση - Στενή ερμηνεία - Απόφαση ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος αναγνώρισεως - Εξομοίωση του δικαστικού συμβιβασμού που έχει καταρτιστεί εντός του κράτους αναγνώρισεως προς απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστήριο του κράτους αυτού - Δεν επιτρέπεται

Το άρθρο 27 της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνεύεται στενά, καθόσον αποτελεί εμπόδιο στην επίτευξη ενός από τους θεμελιώδεις σκοπούς της Συμβάσεως, δηλαδή του σκοπού της κατά το δυνατόν διευκόλυνσεως της "ελεύθερης κυκλοφορίας" των δικαστικών αποφάσεων, με τη θέσπιση μιας απλής και ταχείας διαδικασίας για την περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου. Για τον λόγο αυτό το άρθρο 27, σημείο 3, της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο εκτελεστός συμβιβασμός που καταρτίζεται ενώπιον δικαστηρίου του κράτους αναγνώρισεως, προκειμένου να τεθεί τέρμα σε εκκρεμή διαφορά, δεν αποτελεί "απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος αναγνώρισεως", κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, και η οποία κωλύει, σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω Συμβάσεως, την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 2ας Ιουνίου 1994 - Συλλ. σ. I-2237

Υπόθεση C-414/92, Solo Kleinmotoren κατά Boch (βλ. σημεία 20 και 25 του σκεπτικού και διατακτικό)

ΑΡΘΡΟ 28

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 28 να διαγραφούν υπό την έννοια ότι η παράβαση των κανόνων δικαιοδοσίας δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να αποτελεί λόγο μη αναγνώρισης ; Ή θα πρέπει να διατηρηθεί το άρθρο ως έχει ; (Βέλγιο)
- (2) Θα πρέπει η παράγραφος 1 να περιλαμβάνει παραπομπή στις ατομικές συμβάσεις εργασίας ; (Κάτω Χώρες, Πορτογαλία)
- (3) Θα πρέπει το άρθρο 28 της Σύμβασης του Λουγκάνο να ευθυγραμμιστεί με την αντίστοιχη διάταξη της Σύμβασης των Βρυξελλών ; (Γερμανία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 46
- Möller, σελίδα 79

ΑΡΘΡΟ 31

A. Ζητήματα

(Υ.Γ. : πρβ. ζήτημα 1, σχετικά με το άρθρο 27)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 47 έως 49
- Schlosser, σελίδες 131 και 132
- Möller, σελίδες 79 και 80
- Almeida Cruz, Desantes real και Jenard, σελίδα 48.

Γ. Νομολογία

Άδεια εκτελέσεως

1. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 - Δικαστική απόφαση, εκδοθείσα εντός κράτους μέλους - Δυνατή εκτέλεση σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος δυνάμει του άρθρου 31 της Συμβάσεως - Αγωγή έχουσα το ίδιο αντικείμενο και ασκηθείσα μεταξύ των αυτών διαδίκων ενώπιον δικαστηρίου αυτού του κράτους - Απαγορεύεται - Δικαστικά έξοδα

Οι διατάξεις της Συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, δεν επιτρέπουν ο διάδικος που πέτυχε σε συμβαλλόμενο κράτος δικαστική υπέρ αυτού απόφαση, δυνάμει να περιβληθεί τον εκτελεστήριο τύπο δυνάμει του άρθρου 31 της Συμβάσεως σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, να ζητεί από δικαστήριο του τελευταίου αυτού κράτους να καταδικάσει τον άλλο διάδικο σε ό,τι καταδικάστηκε στο πρώτο κράτος. Αυτές οι σκέψεις δεν ανατρέπονται από το γεγονός ότι, σε δεδομένη περίπτωση, κατά την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, η διαδικασία των άρθρων 31 και επομένων της Συμβάσεως θα μπορούσε να αποδειχθεί δαπανηρότερη από νέα δίκη επί της ουσίας.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 1976 - Συλλ. σ. 1759 (631 στην ελλην. έκδοση)
Υπόθεση 42/76, De Wolf κατά Cox**

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Απόφαση περί χορηγήσεως διατροφής - Κωλύματα στη συνέχιση της εκτελέσεως - Περιστάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως - Διαζύγιο που εκδόθηκε στο κράτος αναγνώρισεως

Αλλοδαπή απόφαση, η οποία περιεβλήθη τον εκτελεστήριο τύπο σε συμβαλλόμενο κράτος, κατ'εφαρμογή του άρθρου 31 της συμβάσεως, και η οποία μπορεί ακόμα να εκτελεστεί στο κράτος εκδόσεώς της, δεν πρέπει να εξακολουθεί να εκτελείται στο κράτος αναγνώρισεως όταν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου, η εκτέλεση δεν μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί για λόγους που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συμβάσεως.

Η σύμβαση δεν εμποδίζει το δικαστήριο του κράτους αναγνώρισεως να λάβει υπόψη του τις συνέπειες εθνικής αποφάσεως περί διαζυγίου, στο πλαίσιο της εκτελέσεως αλλοδαπής αποφάσεως περί διατροφής οφειλομένης προς σύζυγο.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1988 - Συλλ. σ. 645
Υπόθεση 145/86, Hoffmann κατά Krieg (βλ. σημεία 17 και 18 του σκεπτικού και σημείο 2 του διατακτικού)**

ΑΡΘΡΟ 32

A. Ζητήματα

- (1) Στο άρθρο 32 παράγραφος 2 η κατά τόπον αρμοδιότητα θα πρέπει να καθορίζεται είτε με βάση, στον τόπο της συνήθους διαμονής του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση είτε με βάση τον τόπο της εκτέλεσης ; Και εφόσον ο διάδικος δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος όπου ζητείται η εκτέλεση, θα πρέπει η κατά τόπον αρμοδιότητα να καθορίζεται με βάση τον τόπο της εκτέλεσης ; (Επιτροπή)
- (2) Ή θα πρέπει το δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την επιβολή της εκτέλεσης να είναι επίσης αρμόδιο και για την κήρυξη της εκτελεστότητας (exequatur) (Αυστρία).
- (3) Θα πρέπει, εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, να μεταφερθεί ο κανόνας του άρθρου 6 παράγραφος 1 στο άρθρο 32 ; Θα πρέπει να είναι αρμόδια τα δικαστήρια του τόπου κατοικίας του εναγομένου ή, εφόσον υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, τα δικαστήρια του τόπου κατοικίας οποιουδήποτε εξ αυτών ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 49
- Möller, σελίδα 38

ΑΡΘΡΟ 34

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να αντικατασταθεί η έννοια "αμελλητί" με μια συγκεκριμένη προθεσμία; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, θα πρέπει η προθεσμία να αρχίσει να τρέχει από την ημέρα υποβολής της αίτησης, ή το αργότερο από την ημέρα λήξης του χρόνου που καθόρισε ο δικαστής για την προσκόμιση των εγγράφων βάσει του άρθρου 48; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 50
- Möller, σελίδα 80

ΑΡΘΡΟ 36

A. Ζητήματα

(1) Λαμβάνοντας υπόψη τις σύγχρονες μεθόδους επικοινωνίας για την επίδοση εγγράφων, θα πρέπει οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 36 να είναι συντομότερες; (Πορτογαλία)

(ΥΓ) Το άρθρο 36 του νορβηγικού κειμένου της Σύμβασης του Λουγκάνο θα πρέπει να συμπληρωθεί, ώστε να συμφωνεί με τα κείμενα των άλλων γλωσσών.

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 51
- Möller, σελίδα 80.

Γ. Νομολογία

Ένδικα μέσα κατά της απόφασης που επιτρέπει την εκτέλεση

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικα μέσα κατά της απόφασης που επιτρέπει την εκτέλεση - Σύστημα της σύμβασης πλήρες και αυτόνομο - Ένδικα μέσα που παρέχει στους τρίτους το εθνικό δίκαιο - Αποκλείονται

Η Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις θέσπισε μια διαδικασία περιαφής του εκτελεστήριου τύπου που αποτελεί σύστημα αυτόνομο και πλήρες στο οποίο περιλαμβάνονται και τα ένδικα μέσα. Άρα, το άρθρο 36 της Σύμβασης αποκλείει την άσκηση των ενδίκων μέσων που παρέχει το εσωτερικό δίκαιο στους τρίτους ενδιαφερόμενους κατά της απόφασης με την οποία επιτρέπεται η εκτέλεση.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 1985 - Συλλ. σ. 1981
Υπόθεση 148/84, Deutsche Genossenschaftsbank κατά Brasserie du Pêcheur (βλ. σημείο 17 του σκεπτικού)**

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Προσφυγή κατά της απόφασης που επιτρέπει την εκτέλεση - Μη άσκηση - Νόμιμη αιτία που προβάλλεται κατά το στάδιο της εκτελέσεως - Απαράδεκτη - Υποχρεώσεις του επιληφθέντος δικαστηρίου - Όρια

Το άρθρο 36 της σύμβασης έχει την έννοια ότι διάδικος ο οποίος δεν άσκησε κατά της περιαφής του εκτελεστήριου τύπου την προσφυγή που προβλέπει η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να προβάλει, στο στάδιο της εκτελέσεως της απόφασης, νόμιμη αιτία που θα μπορούσε να είχε προβάλει στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της περιαφής του εκτελεστήριου τύπου και ότι ο κανόνας αυτός πρέπει να εφαρμόζεται αυτεπαγγέλτως από τα δικαστήρια του κράτους αναγνώρισεως. Ωστόσο, ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται όταν έχει ως συνέπεια να υποχρεώνει το εθνικό δικαστήριο να εξαρτά τις συνέπειες εθνικής απόφασης, που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης, από την αναγνώρισή της στο κράτος εκδόσεως της αλλοδαπής απόφασης της οποίας ζητείται η εκτέλεση.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1988 - Συλλ. σ. 645
Υπόθεση 145/86, Hoffmann κατά Krieg (βλ. σημείο 34 του σκεπτικού και σημείο 4 του διατακτικού)**

ΑΡΘΡΟ 37

A. Ζητήματα

(1) Θα πρέπει να επιτρέπεται μόνον ένας βαθμός ενδίκων μέσων; (Πορτογαλία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 51 και 52
- Möller, σελίδα 80

Γ. Νομολογία

Ένδικα μέσα

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικα μέσα - Αναίρεση και "Rechtsbeschwerde" - Αποφάσεις κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί αναίρεση

Το άρθρο 37, δεύτερη παράγραφος, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσεως και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, την άσκηση "Rechtsbeschwerde" παρά μόνο κατά της αποφάσεως επί της προσφυγής, που έχει ασκηθεί δυνάμει του άρθρου 36.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 1984 - Συλλ. σ. 3971
Υπόθεση 258/83, Βιομηχανία υποδημάτων Brennero κατά Wendel GmbH (βλ. σημείο 16 του σκεπτικού και σημείο 2 του διατακτικού)**

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Μέσα παροχής ενδίκου προστασίας - Αίτηση αναίρεσεως - Αποφάσεις κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί αναίρεση - Απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως ή συστάσεως ασφαλείας, την οποία εκδίδει το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε η προσφυγή κατά της αδείας εκτελέσεως - Δεν περιλαμβάνεται

Το άρθρο 37, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις έχει την έννοια ότι απόφαση εκδιδόμενη βάσει του άρθρου 38 της Συμβάσεως, με την οποία το δικαστήριο στο οποίο ασκήθηκε η προσφυγή κατά της αδείας εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως η οποία εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος αρνήθηκε να αναστείλει τη διαδικασία και διέταξε τη σύσταση εγγυήσεως από τον διάδικο υπέρ του οποίου επιτράπηκε η εκτέλεση, δεν συνιστά "απόφαση επί της προσφυγής", κατά την έννοια του άρθρου 37, εδάφιο 2, της Συμβάσεως και, επομένως, δεν μπορεί να ασκηθεί κατ'αυτής αναίρεση ή ανάλογο ένδικο μέσο. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό δεν διαφέρει όταν η εκδιδόμενη βάσει του άρθρου 38 της Συμβάσεως απόφαση και η "απόφαση επί της προσφυγής", κατά την έννοια του άρθρου 37, εδάφιο 2, της Συμβάσεως, περιέχονται στην ίδια δικαστική απόφαση.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 1991 - Συλλ. σ. I-4743
Υπόθεση C-183/90, Van Dalfsen κ.λπ. κατά Van Loon κ.λπ. (βλ. σημείο 26 του σκεπτικού και σημείο 1 του διατακτικού)**

3. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικα μέσα ή βοηθήματα - Αναίρεση και Rechtsbeschwerde - Ένδικο μέσο ή βοήθημα παρεχόμενο από το εθνικό δίκαιο στους έχοντες έννομο συμφέρον τρίτους - Αποκλείεται

Το άρθρο 37, παράγραφος 2, της Συμβάσεως έχει την έννοια ότι αποκλείει την άσκηση οιαδήποτε ενδίκου μέσου ή βοηθήματος από τρίτο έχοντα έννομο συμφέρον κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε επί της προσφυγής που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 36 της Συμβάσεως, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία το εθνικό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως παρέχει στον εν λόγω τρίτο δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου ή βοηθήματος.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 1993 - Συλλ. σ. I-1963
Υπόθεση C-172/91, Sonntag κατά Waidmann (βλ. σημείο 35 του σκεπτικού και σημείο 2 του διατακτικού)**

4. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικο μέσο - Αίτηση αναίρεσεως ή παρόμοιο ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα - Αποφάσεις κατά των οποίων χωρεί ένδικο μέσο - Απόφαση περί αναστολής της διαδικασίας εκδιδόμενη από το δικαστήριο στο οποίο έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία επιτρέπεται η εκτέλεση - Δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο - Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο οποίο έχει ασκηθεί ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα να αποφασίσει επί της εν λόγω αναστολής της διαδικασίας - Δεν υπάρχει

Τα άρθρα 37, δεύτερο εδάφιο, και 38, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί της προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, έχουν την έννοια ότι κατά της αποφάσεως με την οποία το δικαστήριο ενός συμβαλλομένου κράτους, στο οποίο έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία επιτρέπεται η εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, απορρίπτεται το αίτημα της αναστολής της διαδικασίας ή αίρει την ήδη διαταχθείσα αναστολή της διαδικασίας δεν μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναίρεσεως ή παρόμοιο ένδικο μέσο περιοριζόμενο στον έλεγχο νομικών ζητημάτων και μόνο. Εξάλλου, το δικαστήριο στο οποίο έχει ασκηθεί τέτοιο ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα, βάσει του άρθρου 37, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως, δεν είναι αρμόδιο να διατάξει ή να διατάξει εκ νέου την αναστολή της διαδικασίας.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Αυγούστου 1995 - Συλλ. σ. I-2269
Υπόθεση C-432/93, SISRO κατά Ampersand Software (βλ. σημεία 32, 33 και 42 του σκεπτικού και διατακτικό)**

ΑΡΘΡΟ 38

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να είναι δυνατόν να αποσαφηνιστεί ότι το δικαστήριο κατά την εκδίκαση του δεύτερου ένδικου μέσου θα πρέπει να έχει την αρμοδιότητα που αναφέρεται στο άρθρο 38 προκειμένου να διατηρήσει την προσήκουσα ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων των διαδίκων, δεδομένου ότι η απόφαση μπορεί να ακυρωθεί μετά από άσκηση ενδίκου μέσου στο κράτος προέλευσης; (Ηνωμένο Βασίλειο)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 52
- Möller, σελίδα 80

Γ. Νομολογία

Ένδικο μέσο

1. Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις - Αναγνώριση ή άδεια εκτελέσεως, εντός συμβαλλομένου κράτους, αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος - Αναστολή διαδικασίας αναγνώρισεως ή εκτελέσεως - Άσκηση ενδίκου μέσου κατά αλλοδαπής αποφάσεως στο κράτος εκδόσεώς της - Έννοια του "τακτικού" και "εκτάκτου" ενδίκου μέσου - Προσδιορισμός της έννοιας "τακτικό ένδικο μέσο" αποκλειστικά στο πλαίσιο της συμβάσεως - Περιεχόμενο της έννοιας

Λόγω της διαφοράς νομικών εννοιών των κρατών που αποτελούν μέρη της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ "τακτικών" και "εκτάκτων" ενδίκων μέσων, το περιεχόμενο της έννοιας των "τακτικών ενδίκων μέσων" δεν μπορεί να προσδιοριστεί με παραπομπή σε ένα εθνικό νομικό σύστημα, είτε πρόκειται για το σύστημα του κράτους εκδόσεως της αποφάσεως είτε για το σύστημα του κράτους όπου ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεσή της. Επομένως, η έννοια αυτή μπορεί να προσδιοριστεί αποκλειστικά και μόνο στο πλαίσιο της ίδιας της Συμβάσεως.

Λαμβανομένης υπόψη της οικονομίας των άρθρων 30 και 38 και της λειτουργίας τους στο σύστημα της Συμβάσεως, κάθε ένδικο μέσο που μπορεί να καταλήξει στην ακύρωση ή τροποποίηση της αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο διαδικασίας αναγνώρισεως ή εκτελέσεως κατά τη Σύμβαση και του οποίου η άσκηση συνδέεται, στο κράτος όπου εκδόθηκε η απόφαση, με προθεσμία προσδιοριζόμενη από το νόμο και αρχίζουσα να τρέχει δυνάμει της ίδιας της απόφασης, αποτελεί, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, "τακτικό ένδικο μέσο", το οποίο έχει ασκηθεί ή μπορεί να ασκηθεί κατά αλλοδαπής αποφάσεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 1977 - Συλλ. σ. 2175 Υπόθεση 43/77, Industrial Diamond Supplies κατά Riva

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικα μέσα - Προσφυγή κατά της απόφασης που επιτρέπει την εκτέλεση - Δυνατότητα του επιληφθέντος δικαστηρίου να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως - Προϋποθέσεις

Το άρθρο 38, δεύτερη παράγραφος, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται προσφυγή κατά της απόφασης με την οποία επετράπη η εκτέλεση κατ'εφαρμογή της Συμβάσεως, δεν μπορεί να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως, παρά μόνο όταν αποφασίζει επί της προσφυγής.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Νοεμβρίου 1984 - Συλλ. σ. 3971 Υπόθεση 258/83, Βιομηχανία υποδημάτων Brennero κατά Wendel GmbH (βλ. σημείο 13 του σκεπτικού και σημείο 1 του διατακτικού)

3. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Προσφυγή κατά της αδείας εκτελέσεως - Δυνατότητα του επιληφθέντος δικαστηρίου να αναστείλει τη διαδικασία - Άσκηση αυτής της δυνατότητας - Εξετάζονται εκείνοι μόνο οι ισχυρισμοί που δεν προέβαλε, ή λόγω αγνοίας ορισμένων στοιχείων δεν μπορούσε να προβάλει, ο προσφεύγων ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους προελεύσεως

Το άρθρο 38, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί συσταλτικώς, διότι άλλως θα μπορούσε να θιγεί η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 31, το οποίο θεσπίζει την αρχή ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται σε συμβαλλόμενο κράτος και είναι εκτελεστές εντός αυτού μπορούν επίσης να εκτελεστούν σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ακόμα και αν δεν έχουν αποκτήσει την ισχύ του δεδικασμένου, καθώς και του άρθρου 34, τρίτο εδάφιο, το οποίο καθιερώνει τη θεμελιώδη αρχή κατά την οποία αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση στο κράτος εκτελέσεως αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί στο κράτος προελεύσεως.

Συνεπώς, το άρθρο 38, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαστήριο στο οποίο ασκήθηκε προσφυγή κατά της αδείας εκτελέσεως δικαστικής αποφάσεως η οποία εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να λαμβάνει υπόψη του, στο πλαίσιο αποφάσεώς του επί αιτήματος αναστολής της διαδικασίας βάσει της εν λόγω διατάξεως, εκείνους μόνο τους ισχυρισμούς τους οποίους ο διάδικος ο οποίος άσκησε την προσφυγή δεν μπορούσε να προβάλει ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους προελεύσεως.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 1991 - Συλλ. σ. I-4743
Υπόθεση C-183/90, Van Dalfsen κ.λπ. κατά Van Loon κ.λπ. (βλ. σημεία 28, 30 έως 32 και 37 του σκεπτικού και σημείο 2 του διατακτικού)**

4. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Ένδικα μέσα - Αίτηση αναίρεσεως ή παρόμοιο ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα - Αποφάσεις κατά των οποίων χωρεί ένδικο μέσο - Απόφαση περί αναστολής της διαδικασίας εκδιδόμενη από το δικαστήριο στο οποίο έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία επιτρέπεται η εκτέλεση - Δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο - Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο οποίο έχει ασκηθεί ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα να αποφασίσει επί της εν λόγω αναστολής της διαδικασίας - Δεν υπάρχει

Τα άρθρα 37, δεύτερο εδάφιο, και 38, πρώτο εδάφιο, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί της προσχωρήσεως του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, έχουν την έννοια ότι κατά της αποφάσεως με την οποία το δικαστήριο ενός συμβαλλομένου κράτους, στο οποίο έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία επιτρέπεται η εκτέλεση δικαστικής αποφάσεως που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, απορρίπτει το αίτημα της αναστολής της διαδικασίας ή αίρει την ήδη διαταχθείσα αναστολή της διαδικασίας δεν μπορεί να ασκηθεί αίτηση αναίρεσεως ή παρόμοιο ένδικο μέσο περιοριζόμενο στον έλεγχο νομικών ζητημάτων και μόνο. Εξάλλου, το δικαστήριο στο οποίο έχει ασκηθεί τέτοιο ένδικο μέσο για νομικό ζήτημα, βάσει του άρθρου 37, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως, δεν είναι αρμόδιο να διατάξει ή να διατάξει εκ νέου την αναστολή της διαδικασίας.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Αυγούστου 1995 - Συλλ. σ. I-2269
Υπόθεση C-432/93, SISRO κατά Ampersand Software (βλ. σημεία 32, 33 και 42 του σκεπτικού και διατακτικού)**

ΑΡΘΡΟ 39

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει στο άρθρο αυτό να εκφράζεται σαφώς η ιδέα ότι τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να ληφθούν πριν από την επίδοση της απόφασης περί εκτέλεσεως (Επιτροπή, Αυστρία) και μέχρι ότου εκδοθεί η απόφαση επί του ενδίκου μέσου που έχει ενδεχομένως ασκηθεί; (Επιτροπή)

A. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 54
- Schlosser, σελίδα 135 (παράγραφοι 223 και 224)
- Möller, σελίδα 80

Γ. Νομολογία

Συντηρητικά μέτρα

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγκαστική εκτέλεση - Ασφαλιστικά μέτρα επί των περιουσιακών στοιχείων του διαδίκου, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση - Εκτέλεση - Εφαρμοστέο δίκαιο

Το άρθρο 39 της Σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 περιορίζεται να θεσπίσει την αρχή, σύμφωνα με την οποία ο διάδικος που ζήτησε την εκτέλεση μπορεί να προβεί, κατά το χρόνο που ορίζει το άρθρο αυτό, στη λήψη παρόμοιων μέτρων. Αντίθετα, η Σύμβαση αναθέτει στο δικονομικό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή τη μέριμνα να ρυθμίσει οποιοδήποτε ζήτημα που δεν αποτελεί αντικείμενο ειδικών διατάξεων της. Σημειωτέον, πάντως, ότι η εφαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικονομικού δικαίου του δικάζοντος δικαστή δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να εμποδίσει την τήρηση των αρχών που τέθηκαν επί του θέματος, ρητά ή σιωπηρά, από την ίδια τη Σύμβαση και ιδίως από το άρθρο 39. Ως εκ τούτου, το αν αυτή ή εκείνη η διάταξη του εσωτερικού δικονομικού δικαίου του δικάζοντος δικαστή εφαρμόζεται επί ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ληφθεί δυνάμει του άρθρου 39, εξαρτάται από το περιεχόμενο της διατάξεως του εσωτερικού δικαίου και από το αν αυτή συμβιβάζεται προς τις αρχές που θέτει το προαναφερθέν άρθρο.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 1985 - Συλλ. σ. 3147
Υπόθεση 119/84, Capelloni και Aquilini κατά Pelkmans (βλ. σημεία 20 και 21 του σκεπτικού)**

2. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγκαστική εκτέλεση - Ασφαλιστικά μέτρα επί των περιουσιακών στοιχείων του διαδίκου, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση - Ανάγκη εκδόσεως ειδικής άδειας - Δεν απαιτείται - Προθεσμία εντός της οποίας μπορεί να χωρήσει η λήψη των ασφαλιστικών μέτρων - Ανάγκη εκδόσεως αποφάσεως περί επικυρώσεώς τους κατά το εθνικό δίκαιο - Δεν απαιτείται

Δυνάμει του άρθρου 39 της Σύμβασης, ο διάδικος που ζήτησε και του χορηγήθηκε η άδεια εκτελέσεως μπορεί κατά τη διάρκεια της προθεσμίας που προβλέπεται σ'αυτό, να προβεί απευθείας στη λήψη ασφαλιστικών μέτρων επί της περιουσίας του διαδίκου, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, χωρίς να χρειάζεται να λάβει ειδική άδεια. Η λήψη των μέτρων αυτών μπορεί να χωρήσει έως ότου λήξει η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 36 και, σε περίπτωση που έχει ήδη ασκηθεί προσφυγή, έως ότου εκδοθεί απόφαση επ'αυτής.

Ο διάδικος που έλαβε ασφαλιστικά μέτρα κατά το άρθρο 39 της Σύμβασης δεν οφείλει να επιτύχει την έκδοση αποφάσεως περί επικυρώσεώς τους, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του δικάσαντος δικαστή. Πάντως, το άρθρο 39 δεν εμποδίζει το διάδικο, κατά του οποίου χωρεί η εκτέλεση των εν λόγω μέτρων, να ασκήσει ένδικα μέσα, προκειμένου να διαφυλαχτούν με τον ενδεδειγμένο τρόπο, μέσω των προβλεπόμενων από το εθνικό δίκαιο του δικάσαντος δικαστή διαδικασιών, τα δικαιώματά του που ισχυρίζεται ότι θίγονται με τα επίδικα μέτρα.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 1985 - Συλλ. σ. 3147
Υπόθεση 119/84, Capelloni και Aquilini κατά Pelkmans (βλ. σημεία 26, 30, 36 και 37 του σκεπτικού)**

ΑΡΘΡΟ 40

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει ο δικαστής που εκδικάζει το ένδικο μέσο βάσει του άρθρου 40 να είναι σε θέση να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως (πρβ. άρθρο 38 παράγραφος 3) και την περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων (πρβ. άρθρο 39 παράγραφος 2); (Επιτροπή)
- (2) Θα πρέπει στο άρθρο 40 να καθορίζεται η προθεσμία για την άσκηση ενδίκου μέσου; (Πορτογαλία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 53
- Möller, σελίδα 80

Γ. Νομολογία

Προσφυγή κατά της αρνήσεως παροχής αδείας εκτέλεσεως

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Εκτέλεση - Προσφυγή κατά της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση περιαφής του εκτελεστήριου τύπου - Υποχρέωση του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου ασκείται η προσφυγή να καλέσει το διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση να παραστεί ενώπιόν του - Έκταση εφαρμογής

Το δικαστήριο που εκδικάζει την προσφυγή του αιτούντος την εκτέλεση, οφείλει, κατ'εφαρμογή του άρθρου 40, δεύτερη παράγραφος, πρώτο εδάφιο, της Σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, να καλέσει το διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση να παραστεί ενώπιόν του ακόμα και όταν αφενός η αίτηση για την περιαφή του εκτελεστήριου τύπου απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό για το μόνο λόγο ότι ορισμένα έγγραφα δεν είχαν προσκομιστεί εμπρόθεσμα και αφετέρου η εν λόγω περιαφή ζητείται για κράτος που δεν είναι το κράτος της διαμονής του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 1984 - Συλλ. σ. 3033
Υπόθεση 178/83, Επιχείρηση Ρ. κατά επιχείρησης Κ. (βλ. σημείο 12 του σκεπτικού και διατακτικό)**

ΑΡΘΡΟ 42

A. Ζητήματα

(1) θα πρέπει να διαγραφεί η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 42; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 53
- Möller, σελίδα 80

Γ. Νομολογία

Μερική εκτέλεση

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Πεδίο εφαρμογής - Αστικές και εμπορικές υποθέσεις - Υποχρεώσεις διατροφής - Αποφάσεις διατάσσουσες στο πλαίσιο δίκης διαζυγίου την εφ' άπαξ καταβολή ενός χρηματικού ποσού και τη μεταβίβαση της κυριότητας ορισμένων αγαθών - Υπαγωγή - Προϋποθέσεις

Αν από το σκεπτικό αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο δίκης διαζυγίου προκύπτει ότι η παροχή που η απόφαση αυτή διατάσσει προορίζεται να εξασφαλίσει τη συντήρηση του ευρισκομένου σε ανάγκη συζύγου ή αν οι ανάγκες και οι πόροι εκάστου των συζύγων λαμβάνονται υπόψη για να προσδιοριστεί το ύψος της παροχής, η απόφαση έχει σχέση με υποχρέωση διατροφής και συνεπώς εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε από τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 σχετικά με την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και από τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 σχετικά με την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας. Αντιθέτως, όταν η παροχή αφορά μόνον τη διανομή αγαθών μεταξύ των συζύγων, η απόφαση αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και συνεπώς δεν μπορεί να εκτελεστεί κατ'εφαρμογήν της Συμβάσεως των Βρυξελλών. Απόφαση που συνδυάζει τις δύο λειτουργίες μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 42 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, να εκτελεστεί εν μέρει, εφόσον από αυτήν προκύπτουν σαφώς οι σκοποί στους οποίους ανταποκρίνονται αντιστοίχως τα διάφορα μέρη της διαταχθείσας παροχής.

Επομένως, απόφαση, εκδοθείσα στο πλαίσιο δίκης διαζυγίου και διατάσσουσα την εφ' άπαξ καταβολή ενός χρηματικού ποσού καθώς και τη μεταβίβαση της κυριότητας ορισμένων αγαθών του ενός συζύγου προς τον πρώην σύζυγό του, πρέπει να θεωρηθεί ως αφορώσα υποχρεώσεις διατροφής και συνεπώς ως εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως, εφόσον έχει ως αντικείμενο την εξασφάλιση της συντηρήσεως του ανωτέρω πρώην συζύγου. Το γεγονός ότι το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως δεν δέχθηκε να εφαρμόσει στο πλαίσιο της αποφάσεώς του μια συμφωνία των συζύγων περί ρυθμίσεως των περιουσιακών τους σχέσεων είναι εν προκειμένω άνευ σημασίας.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 1997 - Συλλ. σ. I-1147
Υπόθεση C-220/95, Van den Boogaard κατά Laumen (βλ. σημεία 22 και 27 του σκεπτικού και διατακτικό)**

ΑΡΘΡΟ 43

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει στο άρθρο 43 να αποσαφηνίζεται ότι οι αποφάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των Συμβάσεων είναι επίσης εκτελεστές και όταν απαιτούν τη διενέργεια ή την παράλειψη πράξεων και επίσης όταν η χρηματική ποινή πρέπει να καταβληθεί στο κράτος και όχι στον οφειλέτη; (Γερμανία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 53 και 54
- Möller, σελίδα 80

ΑΡΘΡΟ 44

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να διαγραφεί η παράγραφος 2 λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 15 της Σύμβασης της Χάγης του 1973 (Υποχρεώσεις διατροφής) καθώς και τις προπαρασκευαστικές εργασίες της Σύμβασης; (Φινλανδία)
- (2) Θα πρέπει να αναφέρεται η Νορβηγία στο άρθρο 44 παράγραφος 2 για τους της δικαστικής αρωγής ή της απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες; (Νορβηγία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 54
- Schlosser, σελίδα 135 (Παράγραφος 223 και 224)
- Möller, σελίδα 80

ΑΡΘΡΟ 45

A. Ζητήματα

- (1) Η απαγόρευση επιβολής "cautio judicatum solvi" θα πρέπει να επεκταθεί και στην αρχική δίκη για τα πρόσωπα που έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε κράτος μέλος ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελ. 54
- Möller σελ. 80

ΑΡΘΡΟ 46

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να καταρτιστεί ενιαίο έντυπο αίτησης το οποίο θα χρησιμοποιείται (ή τουλάχιστον θα μπορεί να χρησιμοποιείται σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη ; (Αυστρία, Γερμανία, Πορτογαλία)
- (2) Θα πρέπει να υπάρξει απαλλαγή από την υποχρέωση απόδειξης της επιδόσεως ; (Αυστρία, Γερμανία)
- (3) Εάν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ισχυρίζεται ότι τι έγγραφο κατά την εκδίκαση του ενδίκου μέσου επιδόθηκε καθυστερημένα ή δεν επιδόθηκε καθόλου, θα πρέπει ο δανειστής να προσκομίζει σχετικές αποδείξεις ; (Αυστρία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελ. 54 και 55
- Schlosser, σελ. 136 (παράγραφος 225)

ΑΡΘΡΑ 47 και 48

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει το δικαστήριο να δύναται επίσης να άρει την ανάγκη απόδειξης του γεγονότος ότι η απόδειξη έχει επιδοθεί στα άρθρα 47 και 48 ; (Γερμανία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελ. 55 και 56

Γ. Νομολογία

Έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Αναγνώριση και εκτέλεση - Διαδικασία - Αίτηση κηρύξεως εκτελεστότητας - Έγγραφα που πρέπει να προσκομίζονται - Απόδειξη της επιδόσεως της απόφασεως που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως εκτελέσεως - Προσκόμιση ύστερα από την κατάθεση της σχετικής αιτήσεως - Επιτρέπεται - Προϋποθέσεις

Το άρθρο 47, σημείο 1, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε από τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απόδειξη της επιδόσεως της απόφασεως είναι δυνατόν, όταν οι εθνικοί δικονομικοί κανόνες το επιτρέπουν, να προσκομίζεται ύστερα από την κατάθεση της αιτήσεως, ιδίως κατά τη διάρκεια εκδικάσεως προσφυγής ασκηθείσας στη συνέχεια από τον διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω διάδικος διαθέτει εύλογη προθεσμία για να εκτελέσει εκουσίως την απόφαση και ότι ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση επιβαρύνεται με τα έξοδα κάθε περιττής διαδικασίας.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Μαρτίου 1996 - Συλλ. σ. I-1393
Υπόθεση C-275/94, Van der Linden κατά Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik
(βλ. σημείο 19 του σκεπτικού και διατακτικό)**

ΑΡΘΡΟ 50

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει η έννοια του δημοσίου εγγράφου να είναι στενότερη και να εφαρμόζεται και στις δύο συμβάσεις, μόνον όσον αφορά πιστοποιητικά αναγνώρισης ορισμένου, ή προσδιορισίμου χρέους και σε πιστοποιητικά αναγνώρισης χρέους που βεβαιώνονται από δημόσια αρχή (συνήθως δημόσιο υπάλληλο) με στόχο την καθιέρωση λίαν απλουστευμένης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης ; (Πορτογαλία) (Πρβ. εκτενείς παρατηρήσεις σχετικά με το ζήτημα αυτό στις σελίδες 40 και 41 του εγγράφου 13301/97 JUSTCIV 91)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελ. 56
- Schlosser, σελ. 136 (παράγραφος 226)
- Möller, σελ. 80

ΑΡΘΡΟ 54α

A. Ζητήματα

- (1) Έχει αρχίσει να ισχύει στο έδαφος της Δανίας και της Ιρλανδίας η διεθνής σύμβαση για τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων ; Εάν η απάντηση είναι καταφατική, μήπως θα έπρεπε να αναθεωρηθεί το άρθρο 54α της Σύμβασης των Βρυξελλών ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Möller, σελ. 81
- Möller, Almeida Cruz, Desantes Real και Jenard, σελ. 49

ΑΡΘΡΟ 54β

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως θα πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 54β της Σύμβασης του Λουγκάνο και να αντικατασταθούν οι έννοιες "κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων" και "κράτος μη μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων" από τις έννοιες "συμβαλλόμενο κράτος της Σύμβασης των Βρυξελλών" και "κράτος που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης των Βρυξελλών" ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Möller, σελ. 81

ΑΡΘΡΟ 57

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως θα πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 57, δεδομένου ότι, από ορισμένες απόψεις, η διάταξη δημιουργεί σύγχυση ; (Κάτω Χώρες)
- (2) Ειδικότερα, μήπως θα πρέπει να αναθεωρηθεί ο κανόνας του άρθρου 57 σύμφωνα με τον οποίο μια σύμβαση περί εκτελέσεως αναγνωρίζεται επικρατέστερη από τη Σύμβαση των Βρυξελλών ; (Κάτω Χώρες)
- (3) Μήπως θα πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 57 παράγραφος 4 της Σύμβασης του Λουγκάνο ; (Ελβετία)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 59 έως 61
- Schlösser, σελίδες 139 έως 142 (παράγραφοι 238 έως 247)
- Möller, σελίδες 81 έως 83

Γ. Νομολογία

Συμβάσεις που αφορούν ειδικά θέματα

1. Σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων - Σχέση με τις άλλες συμβάσεις - Συμβάσεις που αφορούν ειδικά θέματα - Σύμβαση που περιλαμβάνει κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας - Αποκλείει την εφαρμογή της Συμβάσεως των Βρυξελλών - Όρια - Εφαρμογή της συμβάσεως αυτής στα ζητήματα που δεν ρυθμίζει η ειδική σύμβαση

Το άρθρο 57 της Συμβάσεως των Βρυξελλών, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, έχει την έννοια ότι, όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος σε άλλη σύμβαση, η οποία αφορά ειδικό θέμα και περιλαμβάνει κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων, η ειδική αυτή σύμβαση αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων της Συμβάσεως των Βρυξελλών μόνο στις περιπτώσεις που ρυθμίζει η ίδια και όχι στις περιπτώσεις που δεν ρυθμίζει. Κατά συνέπεια, όταν μια ειδική σύμβαση περιλαμβάνει ορισμένους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας, αλλά δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη περί εκκρεμοδικίας και συνάφειας, εφαρμογή έχουν τα άρθρα 21 και 22 της Συμβάσεως των Βρυξελλών.

**Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 1994 - Συλλ. σ. I-5439
Υπόθεση C-406/92, Tatry κατά "Maciej Rataj" (βλ. σημεία 25 και 28 του σκεπτικού και σημείο 1 του διατακτικού)**

ΑΡΘΡΟ 58

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως θα πρέπει να διαγραφεί το άρθρο 58 της Σύμβασης του Λουγκάνο ; (Επιτροπή)

Εδαφική εφαρμογή της δικαιοδοσίας

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως η εδαφική εφαρμογή της δικαιοδοσίας (πρβ. άρθρο 2) θα πρέπει να καθορίζεται σε μία και μόνη διάταξη ; (Κάτω Χώρες) (πρβ. εκτενείς παρατηρήσεις σχετικά με αυτό το ζήτημα στη σελίδα 43 του εγγράφου 13301/97 JUSTCIV 91)
- (2) Μήπως η Σύμβαση των Βρυξελλών θα πρέπει να ισχύει τόσο για τον εναγόμενο που έχει την κατοικία σε συμβαλλόμενο κράτος, όσο και για εκείνον που έχει την κατοικία του σε τρίτο κράτος ; (Κάτω Χώρες)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδες 18 και 19
- Schlösser, σελίδες 94 έως 100 (παράγραφοι 69 έως 86)
- Möller, σελίδες 70 ως 71

Τελικές διατάξεις

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να επωφεληθεί η Σύμβαση των Βρυξελλών από τις τελικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στις περισσότερες πρόσφατες συμβάσεις που εξέδωσε το Συμβούλιο ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, page 62
- Schlosser, σελίδα 143 (παράγραφος 252)

Κατάσχεση και μεταφορά των απαιτήσεων του διαδικού κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση

A. Ζητήματα

- (1) Θα πρέπει να ορίζουν οι Συμβάσεις ότι οι αποφάσεις περί κατασχέσεως και μεταφοράς που εκδίδονται στο κράτος στο οποίο έχει την κατοικία του ο κύριος διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση (ή στο κράτος στο οποίο ο διάδικος έχει τη συνήθη διαμονή του) θα πρέπει να αναγνωρίζονται σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη ; (Αυστρία)

Πράξεις των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως θα πρέπει να αναθεωρηθεί η Σύμβαση του Λουγκάνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διάταξη που περιλαμβάνεται σε πράξη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν συμβιβάζεται με τη Σύμβαση, όπως π.χ. τα ζητήματα που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία και τους εργαζομένους που έχουν αποσπασθεί ; (Ελβετία)

B. Εκθέσεις

- Schlosser, σελ. 142 (παράγραφος 247)
- Möller, σελίδα 83 και 93 έως 96

Άρθρο IV του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης των Βρυξελλών

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως θα πρέπει να αναθεωρηθεί αυτό το άρθρο λαμβάνοντας υπόψη την έγκριση της Σύμβασης για την επίδοση των εγγράφων ; (Επιτροπή)

B. Εκθέσεις

- Jenard, σελίδα 63
- Möller, σελίδα 88

Ενημέρωση του Πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Σύμβασης του Λουγκάνο

A. Ζητήματα

- (1) Μήπως το Πρωτόκολλο αριθ. 1 της Σύμβασης του Λουγκάνο θα πρέπει να ευθυγραμμιστεί με το Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Βρυξελλών, όπως τροποποιήθηκε με την προσχώρηση της Αυστρίας της Φινλανδίας και της Σουηδίας στη Σύμβαση των Βρυξελλών ; (Σουηδία, πρβ. εκτενείς παρατηρήσεις σχετικά με το αυτό το ζήτημα στη σελίδα 46 του εγγράφου 13301/97 JUSTCIV 91)

B. Εκθέσεις

- Möller, σελ. 86 έως 89
-